

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravištevno, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi denašnjega praznika izide prihodnji list v četrtek.

Rusi in srbska vojska.

Iz Peterburga 9. avgusta. [Izv. dop.]

Za vojskovanje treba je pred vsem denarjev. Nemški listi so se takoj iz početka posmehovali in rogali Srbiji, da nema niti denarjev, niti kredita, ter bode uže vsled tega morala v kratkem vojsko vstaviti. A zmotili so se ti nesramni turkofili. Srbi so sami vplačali jeden milijon ducatov notranjega, državnega posojila in s temi novci dozdej izhajali. Ker pa vojske še ne utegne tako kmalu konec biti, morala je srbska vlada skrbeti za nova denarna sredstva. Poslala je tedaj pooblaščenega poslanca Protiča v Moskvo in tu se je precej našla družba moskovskih bankirjev in trgovcev, ki so te dni srbskeji vladi posodili **dvanajst milijonov frankov** proti 6% srbskim državnim obligacijam, katere se z dovoljenjem ruske vlade smejo po vsem Ruskem prodajati. Srbija je tedaj zopet za dalje časa z denarjem preskrbljena. Ob enem pa je to za vsacega Slovana veseli in tolažujoči dokaz, da Slovanu v sili nij več treba beračiti pri sovražnih tujcih, temuč najde pomoči pri bratovskem narodu.

Simpatije in sočutje ruskega naroda do jugoslovanskih bratov raste, kakor neki ruski časnik po resnici pravi, ne po dneih, temuč po urah. In te simpatije se ne izražujejo samo po lepih frazah, ampak po vsakojakih dejanjih in žrtvah. Nij ga uže mesteca v obširnej Rusiji, iz katerega bi se ne poročalo o nabirah za stradajoče Jugoslovane.

V mnogih mestih so se postavljali nabiralni odbori, ter se odpošilja po jednega ali več zdravnikov v pomoč ranjenim. 6. avgusta se je po odsluženju božji službi od tod odpeljal zdravstveni oddelek, katerega je odposlalo pomočno društvo za ranjene vojake. Šlo je s tem oddelom 58 oseb pod načelništvom tajnega svetnika B. N. Tokareva in sicer: 19 zdravnikov, 8 kirurgov, 1 lekar in 24 milosrčnih sester z njih načelnico kneginjo Natalijo Borisovno Šahovsko. V Moskvi je k temu oddelu še pristopilo 6 zdravnikov, 5 kirurgov in 15 milosrčnih sester. Zdej se uže drugi zdravstveni oddel pripravljaja za odhod. Tedaj saj zdravniške pomoči našim bratom bojnikiom za svobodo ne bode tolikanj pomanjkovalo.

V pomoč ranjenim je gotovo dozdej uže več milijonov rubljev nabranih. Posamezni bogatini darujejo res velikanske svote. Samarin v Moskvi, brat pokojnega slavnega pisatelja in slavjanoljuba, podaril je tri sto tisoč rubljev in se sam odpeljal s svojo soprogo v Belgrad, da pomaga ranjenim — streči. Baš denes sem poizvedel, da je znani tukajšnji bankir baron Štiglic podaril pet sto tisoč, tedaj pol milijona rubljev za jugoslovanske ranjence. Državni in privatni uradniki se zavezujejo, da vsak mesec puste 1% od svojih plač za jugoslovanske brate.

Gibanje v ruskem narodu je čem dalje, tem večje. Ko bi se Turkom res posrečilo, do Belgrada predreti in bi naša ruska diplomacija tudi tačas molčala, utegnil bi nastopiti nevarni trenotek za one velmože, ki krmilo državno v rokah drže, a nečejo izpoznati imenitnosti sedanjega trenutka za Rusijo in celo Slovanstvo. Vsi naši časniki so polni

gorečih člankov za hrabre Srbe in Črnogorce, za trpinčene Bulgare, kateri časnik pa se hladneje obnaša, izgublja naročnikov. „Golos“ ta veliki veterinik, je to uže bridko občutil. Postavljaj se je vedno na bolj diplomatično stališče, dokler nij čutil, da izgubljeva vedno bolj tla v ruskem občinstvu. Odločno slovanska lista „Ruski Mir“ in „Novoje Vremja“ pa sta na tisoče več istisov prodavala in na tisoče novih naročnikov pridobila. „Golosu“ je to v glavo šinilo in, evo, zdej je postal najodločnejši zagovornik slovanskega poklica Rusije.

„Mi Rusi, piše „Golos“ v članku „Rusija i Slavjanje“, smo solidarni s Slavjani, ako hočemo ali ne hočemo. Mi čutimo na sebi neizbežno vse posledice djanj, katera se vrše na balkanskem poluotoku. Vsako uniženje Slavjanov in slavjanskega imena ima dvojni cilj in dvojno posledstvo: podavljenje naših jedinoplemenikov in oslavljenje Rusije. Če opustimo Slavjane, opustimo sami sebe, svoj poklic, svojo idejo. Po iztrebljenji Slavjanov, je naša rola v Evropi doigrana; mi smo potem bolj odrezani od Evrope, nego če bi nam zaprli baltijsko morje. Mi postanemo kaki-topostranski narod, brez roda in plemena, brez simpatij in antipatij, pripravljeni, da se pridružimo k prvemu vstrečnemu . . . V naši diplomaciji sme biti samo jeden „princip“: volja ustavšega slavjanskega naroda. Ona dolžna je dati narodonaseljenju balkanskega polotoka to politično formo, v kateri bode ono odslej živelo. Sedanje pololenje del odkaze z popolno jasnostjo Rusiji in končno vsem civiliziranim državam njihovo istino za-

Listek.

Pomladanski valovi.

(Roman, spisal Ivan Turgenev; poslovenil dr. Maks Samec.)

VII.

(Dolge.)

— „Kaj vam je? vpraša gospa Lenora.“
— „Jaz moram denes še v Berlin odpeljati se in uže sem vzel mesto v poštnej kočiji.“
— „Kedaj otide pošta?“
— „Ob poljednajstih!“
— „No, zdej ne pridete več prav, reče Ema; vstanite, jaz bom še nekaj čitala.“
— „Ali ste plačali vse, ali ste le dali nadatek?“ ga radovedno vpraša gospa Lenora.
— „Vse!“ zavpije Sanin žalostnim obrazom.
Ema pogledavši nanj, šaljivo stisne oči in se posmeje, pa mati jo zavrne.

„Mlad človek po nepotrebnem denar potratil — in ti se smeješ?“

— „Nikakor ne, odgovori Ema, to ga ne bode uničilo, mi pa ga skušajmo utolažiti! Želite limonade?“

Sanin izpije čašo limonade, Ema prime zopet za Malza — in vse se vrši veselo, kakor popred.

Ura je odbila dvanajst. Sanin se jame posiljavljati.

— „Vi bi morali nekaj dni v Frankobrodu ostati, reče mu Ema, kām se vam tako mudi? Veselejše ne bo nikjer, kakor tukaj. Ne bo prav, ako greste, pristavi Ema in se nasmehlja. Sanin ne odgovori nič, ampak zamisli se, kako bo moral s prazno mošnjo ostati v Frankobrodu, dokler ne pride odgovor od necega prijatelja v Berlinu, na katerega je sklenil obrniti se za denar.

— „Ostanite, ostanite, spregovori tudi gospa Lenora; seznaniti vas hočem z Eminim ženinom, gospodom Klüberjem. Denes nij mogel priti, ker je imel v svojih magazinih

veliko opraviti — gotovo ste videli v Zesli največ štacuno sukna in volnene robe. V tej prodajalnici ima on svoj posel in vam bo prav rad postregel z vsem, kar boste želeli:

Ta novica je Sanina — bog ve zakaj — hudo osupnila. „Srečen je ta ženin“ mu pride na misel. On pogleda na Emo, in vidi, da so veselja izrazi se razlili po njenem lici. Zdej se začne odpravljati.

— „Do jutri? Ali ne do jutri? vpraša gospa Lenora.

— „Do jutri!“ pristavi Ema ne vprašajočim ampak terjajočim glasom, kakor da bi drugače biti ne moglo.

— „Do jutri!“ oglasi se Sanin.

Emil, Pantaleone in pudelj Tartaglie so ga spremili do uličnega ogla. Pantaleone se nij mogel zdržati, da bi ne bil izrazil svoje nezadovoljnosti zaradi Eminega očitanja.

— „Da je nij sram! Zvija se, sika — una caricatura! Ona naj bi Merope ali Klitemnestre predstavljala, kaj tragičnega, ali velikega — ne zna družega, kakor kako grdo Nemško

dačo in ta je, da se z energičnim vmešanjem v prid Slavjanov konec stori vojni, vršeč se na balkanskem polotoku v gnuš obra- zovanega človeštva in da se Slavjanom mogo- čost daje, si po svojih potrebah in željah no- tranje organizacije ustrojiti. Njiso to klapke, besede, katerih se moramo vsi neruski Slo- vani veseliti?

Jugoslovansko bojišče.

Iz Srbije se 12. avg. javlja, da je knez Milan prišel ta dan po suhem skoz Smederevo v Belgrad, pozdravljen s živoklici prebival- stva. Slovesno sprejemanje je bilo prepove- dano. Precej so se zbrali vsi ministri in senatorji k njemu, da jim razloži, kakovo je vojno stanje. Večina jih je baje za odločno nadaljevanje vojne. Nekateri listi pravijo sicer, da je knez za mir, a mi tega ne verujemo, ker sicer prav po judovsko-nemško i druge reči iz Belgrada lažejo, da si uže navadno drugi dan obstanejo, da so neistino govorili.

O srbske glavnej armadi Černjavega se avstrijskemu konzularnemu listu poroča, da ne misli prej popustiti pri Moravi, predno ne pride do velicega glavnega boja, kakor ga dozdaj še nij bilo. Torej čez nekoliko dni, pa še ne tako brž, bodo večje stvari, in mi upamo, da se vse obrne za Srbe na bolje.

Pod Beljino pri Drini so Srbi vzeli trd- njavo pred mestom Banjo in po 13urnej bitvi Turke zapodili. Torej nij res, kar se je pisalo, da so Srbi pozicijo na Drini pri Beljini pustili.

O črnogorske vojski poroča telegram iz Cetinja, da je knez Nikola uže hotel z jed- nim delom svoje vojske marširati Srbom pri Senici na pomoč. Ali mej potom je slišal, da Djeladin-paša prihaja z več bataljoni Muktarju na pomoč, za to čaka, da bode tega razbil.

Sedaj je gotovo, da je 300 Turkov uda- rilo pri Starem selu na avstrijsko zemljo, ondi zažgalo Staro selo in Djelevino in potem naredilo na naših tleh — tabor! Radovedni smo kaj da počne temu nasproti naša vlada? Ko bi bili Srbi kaj tacega naredili, to bi bilo krika in šuma po vstavaških listih! Turku nasproti pa se ne zine beseda?

Angleški parlament.

—r. Od nekedaj se je zbiral v angleškem parlamentu kinč in cvet angleškega naroda. Tu so od nekedaj sedeli možje, katerih beseda

se nij nikedar preslišala in kateri so vselej povzdignili svoj glas, kadar je bilo treba bra- niti kje zatirano človeštvo, ter odpreti pota kulturi. Angleški parlament si je znal v teku stoletij pridobiti pomen, ki sega daleč čez meje britanske, ter razprošira svoje vplive čez vso zemljo. Ena najlepših listin zgodovine angleške je povestnica o angleškem parla- mentu in ena najkrasnejših resnic, katere so zapisane na ti listini je ta, da angleški par- lament nij nikdar zlorabil svoje moči in da je vselej povzdignil svojo inicijativo tedaj, kadar je bilo v resnici potreba. Moralo se je torej vedeti uže naprej, da ta parlament ne bode molčal nasproti turškim hudobijam, nad vbo- gimi Bulgari doprinesenim; da ne bode položil rok v naročje nasproti v nebo vpijočemu, ter devetnajsto stoletje sramotečemu klanju, po- zabivši svojo preblogo zgodovino in prednike svoje, živeče človečanskim nalogam.

In res angleški parlament tudi sedaj nij prevaril upov, stavljenih v njega. Dan za dne- vom nam je prinašal telegraf vesti o sedova- njih njegovih, v katerih so se terjale poročila o bulgarskih moritvah. In ko je Disraelijeva vmazana, turško-filska vlada naposled vendar le morala z resnico na dan, ter sama priznala, da so Turki zaklali 12.000 nedolžnih Bulgarov, tedaj zavrela je atmosfera angleškega parla- menta — in govorilo se je malo, a govorilo se je srdito, govorilo se plamteče. Lord Derby pa, dobro vedoč, da za parlamentom stoji an- gleški narod, spisal je takoj noto svojemu poslaniku v Carigrad, noto, katere besede so stroge in zoper diplomatično navado silo ostre. Turčiji je povedano, ako bi se v Srbiji pono- vili enaki prizori, kakor jih je doživela Bulga- rija, da tedaj prišla bi intervencija vse Evrope nad njo in da tedaj prijadrala bode še celo angleška flota pred Štambul, ter razdrobila s svojimi topovi turške palače. Derbyjeva nota odpove Turčiji staro angleško prijateljstvo. Anglija pa je z njo stopila zopet na stran olikane Evrope — in vmazan Semit Disraeli prišel je v tužen konec s kramarsko svojo po- litiko. Da pa se je tako zgodilo, to je zasluga angleškega parlamenta, (? Ur.) in sicer ne ena najmanjših!

Francoski senat.

—r. Videti je, da hoče francoski senat po vsem isto klaverno nalogo izvrševati, ka-

tero je izvrševala zadnja versalska zbornica. V njegovej sredi nadaljuje se isto omahovanje med strankami, kakor poprej v Versaliji. Da- nes imajo republikanci večino, jutro zopet propadejo, deneš zmaga vlada, jutro zopet na- mešljejo jej bonapartisti, v lepi edinstvi zduc Broglie-jem tanja na pot, tje jej delajo nepri- jetno življenje. V resnici, to je žalosten pri- zor! Dan za dnevom nij Francija varna pred ministersko krizo; čez noč lahko napravijo očetje senatorji revolucijo, in kadar se Mac Mahonu poljubi, tedaj lahko dene pod svoj ljubezenski plašč udani mu senat, ter razpodi versalsko kamoro in posadi na prestol fran- coski kako kreaturo izmed princev, s katerimi je republika tako bogato obdarovana!

Da se pri tacih razmerah država ne umiri, da čuti vse, da je življenje republike le efemerično, kakor sveča, katero vpihne maršal s senatovo pomočjo — je umljivo.

Uže se je vlegel v senat tudi Buffet, eden največjih lisjakav izmed francoskih reakcijo- narjev. In gotovo je, da bo delal krvave dnove vladi, ter napenjal vse žile, da bi zadušil re- publiko.

Prava sreča je za francoski narod, da mu sedi v senatu tudi mej desnico nekoliko po- štenjakov, katerim je blagor narodov več, kot pa nasitenje častihlepnosti svoje. Tak pošten- jak je vojvoda Audiffret Pasquier, predsednik senatov in eden izmed najserditejših nasprot- nikov pregnane dinastije cesarske. On kroti reakcionarske elemente pri svojih monarhistič- nih prijateljih, ter jih vodi na pota, po kate- rih se pride do vterditve ljudovladске. V zad- njem času se je bilo pokazalo, kakor da bi se bil vpljiv tega moža omajal, ker vlada je bila v senatu pobita dan za dnevom. Ali ravno sedaj nam prinaša telegraf veselo vest, da je izvoljen za senatorja mesto umrlega Perierja republikanec in minister pravosodja — Dufaure. Pokazal se je torej Audiffret-jev vpljiv iz nava in temu možu vedel bode francoski narod ne- kedaj hvalo, kadar bode srečno prestal za- pletke sedanjega senata. Evropskemu miru in francoskemu razvoju pa je želeli, da bi se to prav kmalu zgodilo!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. avgusta.
Na Češkem miruje politično življenje.

posnemati! To znam tudi jaz . . . Mere, kere, smere, pristavi hripavim glasom, vtakne lice v široki ovratnik in se upre na palico. Tartaglia zalaja nad njim, Emil zahohota. Starček se je hitro obrnil proti domu.

Sanin se je vrnil jako čmeren v gostil- nico „k belemu labudu“. Vsi ti nemško-fran- coski-italijanski razgovori so mu zvoneli še vedno v ušesih.

— „Nevesta!“ šepetal je leže uže v po- stelji njemu prihranjene sobe. Ali krasna je! Čemu sem ostal tukaj?

Drugi dan je precej odposlal pismo svo- jemu prijatelju v Berlinu.

VIII.

Nij se še bil popolnoma oblekel, ko pride natak in mu naznani prihod dveh gospodov. Jeden od njih je bil Emil, drugi, človek lep in lepe rasti je bil ženin prekrasne Eme.

Opomniti moramo, da nij bilo tačas v nobeni prodajalnici priljudnejega in dostojnejšega in uglednejšega, ljubeznivejšega kommija, kakor je bil Klüber. Brezukurljivost njegove toa-

lete je stala na jednej in istej visokosti z dostojanstvom njegovega obraza, z lepoto, z ugodnimi, po angleške oglaženim manirami. Na prvi poled je bilo spoznati, da je ta lepi, nekoliko strogi, odlično omikani mladi človek poslušal na više in zapovedoval nižjim, in da si je za mizo svoje prodajalnice vedel prid- obiti spoštovanje kupovalcev samih. Nad nje- govo nenavadno pravičnostjo se nij moglo naj- manj dvomiti. Njegov glas je bil takšen, ka- kor je bilo od njega pričakovati: debel, ne- kako samopričalen, ne ravno močan, z ne- kako ljubeznjivostjo v timbru. S tacim gla- som je bilo lahko davati povelja podpostavje- nim pomočnikom: „pokažite kos lijonskega barhata!“ — ali: „dajte stol tej dami!“

Gospod Klüber je začel s tem, da se je priklonil, pri čemer je tako blagorodno na- gnil svoje telo, tako prijetno stisnil noge sku- paj in trknil s peto ob peto, da bi vsakdo moral reči: „Ta človek ima obleko in tudi dušene sposobnosti prve vrste!“ Sestava nje- gove razkrite desnice — v (levici, oblečenej v

švedsko rokovico, je držal kakor zrcalo se sveteči klobuk, v katerem je ležala druga rokovica) — katero je skromno pa krepko podal Saninu, presegla je vsako verjetnost: vsak noht je bil v svojej vrsti popolno! Na to spregovori v izbornej nemščini, da je želel skazati svoje spoštovanje, in svojo priznanost gospodu tujcu, ki je skazal toliko dobroto bodočemu sorodniku, bratu njegove neveste; pri tem pokaže z levico, v ka- terej je držal klobuk, na Emila, kate- rega je zarad tega sram postalo; ta se obrne proti oknu in si vtakne prst v usta. Gospod Klüber pristavi, da se bode štel sre- čnega, ako mu bode od svoje strani mogoče gospodu tujcu kako veselje napraviti. Sa- nin odgovori, da je on prav rad . . . da njegova zasluga nij tolika . . . in prosi gosta, naj se vsedeta. Gospod Klüber se zahvali — v tem trenutku dene lopatice svoje fraka na stran in se spusti na stol — se spusti tako lahko gibčno, da se mu je videlo, da se je vsedel iz same dvorljivosti in da se bode

V Pragi so postavili v službo novega župana, ter mu odločili letne plače 5000 gld. in dohlade še 2000 gld.

Hrvatski sabor se bode kmalu zaključil. Še na nekatere interpelacije bode vlada po svojej navadi, peštanskim ministrom po godi odgovorila in potem je konec malega besedovanja hrvatskega, v teh težkih časih za jugoslovanstvo!

Vnanje države.

Na **Grškem** se pripravljajo čudne reči. Ker kralj s svojo soprogo uže dolgo časa biva na potovanji po tujem in z vrnitvijo vedno le odklada, ga je minister Komanduros uže večkrat pozval, da naj se vrne. V zadnji depeši bilo mu je zažugano, da ga vlada, ako ne pride kmalu nazaj, odstavi, ter njegovo abdikacijo objavi.

Celo **Angleško** je sram postalo pred svetom, da Turke podpira. Največ pomena ima to, da je 9. avgusta pisal lord Derby poslaniku lord Elliotu v Carigrad uradno pismo, v katerem pravi, da naj pri turški vladi kolikor more vpljiva, da Turki na Srbskem ne ponove moritev, kakor so jih počenjali na Bulgarskem. Zakaj, pravi, to bi Turčiji več škodovalo, kakor pa izgubljena bitka, ker potem bi nastala splošna intervencija, sovražna turške državi. „Times“ in drugi angleški listi pišejo proti Turčiji, ter opominjajo turške ministre, da bi ne pozabili, da s zmago ne dobe Srbije v roko — kakor zaklaven dar, s katerim bi delali, kakor bi se jim ljubilo. Tega opominjevanja Turčija pač ne bode smela preslišati. Derbyjeva nota pa je ob enem tudi smrtni udarec proti dosedanjej politiki Disraelijevej. Mož ga je zaslužil in govori se, da bode v potolažbo postal — lord. (Res najnovejši telegram poroča, da je krščen jud, angleški minister Disraeli, postal „shranjevalec državne pečata.“

Iz **Francoskega** se poroča, da je senat volil na mesto umrlega Perierja za senatorja ministra pravosodja, starega republikanca Dufaurea. Minister je dobil 161 glasov, nasprotnik legitimist Chesnelong pa le 109. 12. avgusta se je potem zaključila zbornica in tudi senat je končal svoje dosedanje sedovanje. Dotični dekret je prebral v senatu Dufaure, v zbornici pa minister notranjih zadev Marcère. Kdaj da se zopet prične zborovanje nij znano.

Nemški cesar biva sedaj v Bayrenthu, ker ga časte s hrupom in vriščem. Z njim je prišlo tija obilo nemške in tudi druge aristokracije — udeležit se predstav Rihard Wagnerjevih oper.

V **Ameriki**, na otoku San Domingo je zopet nastala vstaja. Vstaši zbirajo se krog mesta Puerte de Plata in bode prej ko ne prav kmalo izklicali kakega obskurnega generala za svojega prezidenta. Vlada je takoj po nekaterih okrajih publicirala obsedni stan. Vi-

deti je, da na San Domingu ne bode nikdar konec homatij.

Dopisi.

Iz Idrije 13. avg. [Izv. dop.] (Volitve v mestni zastop.) Z velikim veseljem naznanjam vam **sijajno narodno zmago** v III. in II. volilnem razredu. Dovolite mi nekoliko prostora, da vam natančneje o volilnej agitaciji, volitvi in njenem izidu poročam. Župan je volil v volilno komisijo, razen jednega narodnega meščana, same uradnike. Volitev za III. razred se je pričela v petek 11. avg. ob 9. uri. Duša vse nemškutarske agitacije ukazal je nad 200 volilnih listkov svojim podložnim spisati, mej kandidate postavil je same svoje privržence, namreč same rudarske oglednike. Njegovi agitatorji, nosili so listke po hišah, ter na posamezne po mogočnosti uplivali. A tudi slovensko narodna stranka nij rok križem držala. Vrlo narodni trgovec g. Treven (sigurno prihodnji župan) spisal je pa še nad 400 kandidatnih listkov, ter jih dal mej ljudstvo razdeliti. Na dan volitve opominjali so veliki tiskani plakati volilce na složnost, ter imena kandidatov proglasili.

Volilni boj je bil hud. Početskoma so hodili sami komandirani rudarski ogledniki, a potem nepretrgano narodni volilci, ki so listke z nasprotnimi kandidati proč metali, ter čez toliko let v prvič zopet se svoje narodnosti v polnej meri zavedali. Uže o polu dne so imeli narodni kandidatje blizu 50 glasov, nasprotni stoprav 15. Jeze škripajoč sedel je g. O. v volilnej komisiji, po polu dne pa je vložil „protest“ proti volitvi, ter odišel. A gosp. župan je poklical drugega komisarja v volilno komisijo in volitev vršila se je nepretrgano dalje. Narodni kandidatje imeli so sledeče število glasov: gg. dr. Ljudvik Jenko 81, France Abram 81, J. Muravec 78, Edv. Poženel 78, J. Kumar 70, Fr. Štajer 76. Od nasprotnih kandidatov imel je največ glasov 27, drugi še menj. Nij to sijajna narodna zmaga?

Kljubu vsemu pritisku od protivne strani pokazali so narodni in neodvisni volilci odločno, da hočejo imeti mestno zastopništvo v narodnih rokah in župana gorečega za blagor mesta in pravega ljudskega zastopnika.

Drugi dan bila je volitev v II. volilnem

razredu. Zmaga je bila nam zagotovljena. Kandidiral je tu v tem razredu izmej družih tudi g. Onderka. A zopet tu smo narodnjaki sijajno zmagali. Izvoljeni so gg. C. Straneky, Št. Lapajne, Val. Treven, Josip Serjun, J. Filipič, L. Urbas. Dobili so ti gospodje od 35 do 26 glasov. Nasprotni pa največ le 11 glasov. Torej je 1 glava naših nemškutarjev, glavni agitator, proti nam sijajno propadel. Z velikim veseljem: „requiescat in pace!“ A postavili smo v I. razredu narodne kandidate, zanašaje še na g. učitelje in č. duhovščino. Imej prvih so volili, razen jednega, ki se hvalevredno volitve vsaj nij udeležil, vsi nemškutarje; č. duhovščina se pa volitve niti udeležila nij. Zakaj? to mi je nerazumljiva ugankja. A kljubu propadu v I. razredu bode župan vendar čisto naroden. Naše mesto je s to volitvijo zopet narodnej stranki popolnoma pridobljeno. Izreka pa je treba tu presrečno zahvalo za nemurno agitacijo i delovanje g. Val. Trevenu, g. Serjunu i družim, posebno prvemu, ki se je možato postavil za pravice posameznih volilcev pred volilno komisijo. I sigurno nij izmej odbornikov meščanov sposobnejega za županski stol, kakor je g. Treven, kateri bode tudi od narodne večine za župana izvoljen.

Ta zmaga pa je velike pomembe za prihodnje volitve v deželni in državni zbor. S to zmago je zopet vstopila Idrija v vrsto družih narodnih mest; s to zmago povikšala sta se samosvest in ponos idrijskih volilcev in prejšnji velik upljiv nemškutarskih agitatorjev je popolnoma zginil.

Domače stvari.

— (O Janiževej slavnosti) nemamo v tem hipu, ko list končujemo, še pismenega poročila. Kar smo kratko čuli iz ust nekih došlih navzočnih, vršila se je v lepem redu, z navdušenostjo in obilo udeležbo okoličnih koroških Slovencev in drugod došlih Slovencev. Udeležba bi bila pa večja, ko bi v jugoslovanskih krajih voj drugače stal.

— (Posvečevanje „veteranske“ zastave) se je zadnje nedeljo v Ljubljani vršilo z večjim pompom nego morda, sicer ne graje vredna, stvar zaslučuje. Prišli so bili celo kostanjevski in krški „meščanski gardisti“, v svojej, nekoliko postarnej, rekel bi, leblajtarske uniformi v Ljubljano imponirati. Ljudstvo jih je gledalo, ali imponirali niso baš. To se ve,

vsak hip zopet vzdignil. In zares, on vstane naglo, prestopi sramežljivo dvakrat z nogami, kakor plesaje, ter objavi, da ne more k svojemu sožalenju dalje ostati, kajti mudi se mu v prodajalnico — dela je na silo! Jutri zjutraj hoče aranžirati v soglasji z gospo Lenoro in gospodičino Ema vesel sprehod v Soden, na katero ima čast povabiti tudi gospoda inostranca, in da ima upanje, da ne bode odrekel olepšati sprehod s svojim udeleževanjem. Sanin nij odrekel; na to se gospod Klüber dvakrat prikloni in otide; njegovi pantaloni, grahove barve so prijetno odsevali in podplati čisto novih škornjic so pri vsakej stopinji zaškripnili,

Emi, ki je še zmirom stal z licem proti oknu, tudi ko je Sanin velel gostoma vsteti se, se je po otročje stiskal in rudel. Po odhodu svojega prihodnjega sorodnika vpraša Sanina, ali še sme ostati pri njem? „Meni je denes jako dobro — pa doktor mi je vsakatero delo prepovedal.“

— „Ostanite! Vi me ne motite,“ odgovori hitro Sanin.

Emil se mu zahvali, in v kratkem času se je bil popolnem spoprijaznil z njim in njegovim stanovanjem; pregledoval je njegove reči, pozvedoval skoro o vsakej izmej njih, kje je on to in ono kupil, in kako drago? Pomagal mu je obriti se in mu razložil veliko podrobnosti o svojej materi, o sestri, o Pantaleonu in tudi o pudlju Tartogliu, razjasnil vseh žitje in bitje. Emil nij bil več tako plašen kakor izprva, kmalu je jel čutiti neko nenavadno vlečenje k Saninu — ne za to, ker mu je rešil življenje, ampak za to, ker je bil zares simpatičen človek. Zaupal mu je vse svoje skrivnosti.

S posebno žarnostjo je trdil, da ga mati s silo hoče napraviti za kupca — ali on vé za gotovo, da je rojen za umetnika, muzikanta, pevca, da je gledišče njegov prihodni poklic, da ga tudi Pantaleone k temu spodbuja; Klüber pa, kateri ima največji upliv na

mater, hoče iz njega narediti trgovca, s katerim poklicem se ne more noben drug primerjati. Prodavati sukno in barhat — napolniti s praznimi besedami občinstvu ušesa, delati mu — nore ali ruske cene, to je njegov ideal¹⁾.

— „No! zdaj pojdemo pa k nam!“ pravi Emil, ko je bil ravno Sanin dovršil svojo toaleta in spisal pismo v Berlin.

„Zdaj je še prezgodaj“, odvrne Sanin.

— „To ne stori nič,“ reče Emil prilizovaje se mu. „Pojdimo! Mimo gremo na pošto, in odtod k nam. Ema bi vas tako rada videla. Pri nas bodete zajutrekovali. Pri tem morate kaj povedati o meni, o mojem poklicu...“

— „No, pa pojdimo,“ reče Sanin in odpravila sta se na pot.

¹⁾ Prejšnje čase — in tudi zdaj še to nij celoma pojenjalo, je dohajalo mnogo Rusov v Frankobrod — in v vseh prodajalnicah so se zavoljo tega cene vzdignile in dobile ime „Russen — ali „Narren preise.“

(Dalje prih.)

da je tudi naša „feuerwehr“ zraven marširala. Ljudstvo je čudenje izrekalo, da vse česti vredni stari ljudje „soldate igrajo.“ Mi le hvalimo tisto, kolikor je pri stvari bilo res patrijotičnega, avstrijskega, domoljubnega, o družem mnogem pa molčimo, ker bile so tudi razne epizode.

— (Iz Dunaja) se nam piše: 15. t. m. je velika svečanost na spomin slavno znanega češkega kompoziterja, pevovodje slavjanskega pevskega društva dunajskega, Arnošta Förchtgott Tovačovskega v Tovačevem (Tobitschan) na Moravskem. Pevsko društvo slavjanska na Dunaji bode zastopano po deputaciji, mej tem ko se svečanosti mnogo čeških pevskih in društev „in corpore“ udeleži. A. Förchtgott zaslужuje po pravici ime slavjanskega skladatelja ker je ne le češke, ampak mnogo drugih slovških, slovenskih, srbskih itd. deloma komponiral, deloma harmoniral. —

Denašnjemu listu je priložena priloga „Slavije“ vzajemno zavarovalne banke v Pragi.

Kurjer.

12. avgusta:

Pri **Stonu**: Ravnikar iz Litije. — Potačin iz Celovca. — Lefert iz Notranjskega. — Valenstein iz Dunaja.

Pri **Maltči**: pl. Schönwald iz Dunaja. — Boza iz Trsta. — Pavlič iz Gradca. — Israle iz Dunaja. — Humler iz Prage. — Hofbauer iz Dunaja.

Pri **Mestu Ljubljani**: Jordon iz Maribora. — Noli iz Celja.

Dunajska borza 14. avgusta.

Enotni drž. dolg v banko	66	45	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	69	95	
1860 drž. posojilo	111	75	
Akcije narodne banke	851	—	
Kreditne akcije	143	60	
London	122	75	
Napol.	9	73 1/2	
C. k. cekini	5	82	
Srebro	103	75	

Hiša na prodaj.

V Kurji vasi (pod Golovcem) št. 24 je lepa hiša s štirimi sobami, hlevom in kletom na prodaj, tudi je zraven lep vrt. Natlačene se izve pri opravištvu „Slovenskega Naroda.“ (258-1)

Karmelitanski melisovec

iz Benedk.

1 originalna steklenica 25 kr.

Jedino pravi le pri

(53-20)

Gabriel Piccoli,

lekarju na dunajske cesti v Ljubljani.

Glavno zastopništvo se oddaje.

Jedna najstarejših in najboljših avstrijskih zavarovalnic na življenje išče za **Kranjsko** s sedežem v **Ljubljani** zmožnega zastopnika. Kdor želi ta posel, naj v nemškem jeziku spisano poudbo do 19. avgusta dopiše *administraciji „Slovenskega Naroda“*, pod naslovom **„Glavno zastopništvo“**, ter naznani tudi stanovanje, da se bode potem moglo tudi osebno pogovoriti in zneniti.

19. avgusta

(246-2)

C. kr. priv.

avstrijsko zavarovalno društvo „Donau“ v Beču.

Usojamo se naznanjati, da je gospod

Peter Grasselli v Ljubljani

prevzel **glavni zastop našega društva za vojvodstvo Kranjsko.**

O tej priliki svoj zavod najtopleje priporoča, uljudno prosimo p. n. zavarujoče občinstvo, naj blagovoli v vseh zavarovalnih zadevah obračati se na imenovanega našega gospoda zastopnika, kateri bode vsacemu ustrezal s pojasnilom, ki si ga kdo želi.

Generalni zastop

za Štajersko, Koroško in Kranjsko c. kr. priv. avstrijskega zavarovalnega društva „Donau“ v Beču.

Po temeljitem pregledovanju računskih sklepov izdanih od zavarovalnega društva „Donau“ v Beču sem se odločil prevzeti tega društva zastop za Kranjsko in p. n. zavarujoče občinstvo uljudno na mnogobrojni pristop vabim, posebno iz tega obzira, ker je dozda obstala domača zavarovalnica „Slovenija“ vsled sklepa občnega zbora dne 3. t. m. svoje delovanje ustavila.

Z velicim spoštovanjem

(259-1)

Peter Grasselli,

na velikem trgu, 263.

V Ljubljani dne 12. avgusta 1876.

C. kr. priv. „Riunione Adriatica di Sicurtà“ v Trstu.

Podpisano ravnateljstvo si jemlje čast z ozirom na svoj 2. t. m. izdani razglas javljati, da je poverjenika za

glavni zastop na Kranjskem c. k. priv. „Riunione Adriatica di Sicurtà“ gosp. Ivana Perdana

imenovalo.

To glavno zastopništvo sme prevzimate:

zavarovanja proti ognju za premakljivo in nepremakljivo blago, zavarovanja proti elementarnim škodam, potujoče blago na suhem in na vodi, kakor tudi ponudbe na življenje.

V Trstu, dne 10. avgusta 1876.

Ravnateljstvo

c. kr. priv. „Riunione Adriatica di Sicurtà“.

Ozirajoč se na ta oglas si podpisano glavno zastopništvo jemlje čast, priporočati se v vsih omenjenih zavarovalnih zadevah s pristavkom:

1. Da se dotične premije raznih stopinj nevarnostij računajo po najnižji ceni, ter da so vse društvene garancije in zavarovalni pogoji popolnem gotovi.

2. Da c. kr. priv. „Riunione Adriatica di Sicurtà“ ima gotovine

Dvajset milijonov goldinarjev.

3. Da ima glaven namen vsakovrstne škode pravično presoditi in brzo poplačati.

4. Da je odškodnin plačala od svojega početka, leta 1838 do leta 1875

Jedno in sedemdeset milijonov goldinarjev.

5. Da ta velika odškodninska svota, ki jo je izplačalo samo jedno društvo, dosta jasno priča neizmerno korist zavarovanj, katera pridobljena z malim denarjem, vsacega umirijo in največ nesrečo uničujó.

6. Kadar bi ne mogel opravljati podpisani svojega posla, pooblaščen je

gospod Josip C. Steindl,

da prevzima za c. kr. priv. „Riunione Adriatica di Sicurtà“ per procura.

Podpisano glavno zastopništvo upa, čestih naročil, ter objavlja, da se bode skušalo vsim priporočati se svojim reelnim in točnim odpravljanjem naročil.

Zavarovalna pisarna je

na somenjskem trgu, hiš. šte. 4,

kder se dobijo formulari za naročila zavarovanja, premije, tarife, načrte zavarovanja življenja in vsakršna druga razjasnila.

V Ljubljani meseca avgusta 1876.

Glavno zastopništvo za Kranjsko

c. kr. priv. „Riunione Adriatica di Sicurtà“:

Ivan Perdan.

(257)

Kratek izpisek

iz računskih sklepov in iz opraviškega poročila za 1875. leto.

I-II. oddelek. Zavarovanje istin (kapitalov) in dohodkov do neke dobe življenja in do po smrti.

Družabnikov 14.998. — Zavarovani so za 8.793.140 gold. 50 kr. — Rezervnih in poroštenih zalóg 546.603 gold. 91 kr. — Rezervne zaloge od dobičkov 134.647 gold. 38 kr. — Deline (dividende) med družabnike iz let 1869—1871 je 20% od tistih premij, kar jih pripada 1876. letu. — Plačanih in še neplačanih povračil za škode 1875. leta 55.460 gold. 93 kr. — Dobička je bilo 1875. leta (z onimi 2.105 gold. 16 kr. vred, ki pripadajo poroštenim zalogi) 10.525 gold. 80 kr.

III. oddelek. Vzajemna podedovanjska društva.

Družabnikov 17.999. — Podpisane istine 7.627.110 gold. 50 kr. — Imetka (rezervne zaloge) z všteti 4% obrestimi od obrestij 1.477.546 gold. 02 kr. — Rezervne zaloge od dobičkov 144.507 gold. 59 kr. — Obrestnega dobička v 1875. letu (čez navadne 4% obresti, ki so 50.378 gold. 18 kr. iznašajo) 40.989 gold. 03 kr.

Upna društva.

1. upno društvo. Posojila na založnine (kavcije) državnim, občinskim in zasebnim uradnikom, ki so pri „Slaviji“ vsaj za 500 gold. istine zavarovani do po smrti.

Družabnikov 362. — Posojila iznašajo 133.227 gold. — kr. — Izgubljenih založnin je oglašanih 1.459 gold. 94 kr.

2. upno društvo. Posojila in zájmi (predplačila) družabnikom II. oddelka, ki so pri „Slaviji“ vsaj za 500 gold. istine zavarovani do po smrti.

Družabnikov 1.013. — Posojila iznašajo 562.630 gold. — kr. — Škod, ki se ne dá izterjati, je 660 gold. 05 kr.

IV. oddelek. Zavarovanje za ogenj.

Polic je 130.360. — Zavarovane istine 151.682.727 gold. — kr. — Premije za 1875. leto iznašajo 634.682 gold. 32 kr. — Rezervne zaloge v gotovinskih premijah je 289.203 gold. 58 kr. — Izrednih rezervnih zalóg 33.837 gold. 92 kr. — Plačanih in še neplačanih povračil za škode s troški za 1875. leto vred je 455.478 gold. 25 kr. — Dobička v 1875. letu (z všteti doneski k izredni rezervni zalogi, ki iznašajo 2.727 gold. 30 kr., in z onimi k poroštenim zalogi, ki jih je 4.343 gold. 66 kr.) 18.181 gold. 95 kr.

Od kar se je IV. oddelek ustanovil (od 1870. do vštete 1875. leta) podelilo se je 78 občinam gasilno orodje in to skoro povsodi četverokolesne gasilne brizgalnice po 500 gold. vrednosti.

Mlinarska združba v IV. oddelku. — Družabnikov 1817. — Zavarovane istine 8.215.671 gold. — kr. — Premijske rezervne zaloge s premijami vred je 187.391 gold. 11 kr.

Požarnih škod se je od 1870. do 1875. leta izplačalo 131.308 gold. 06 kr.

V. oddelek. Zavarovanje za točo.

Družabnikov je bilo 1875. leta 9.227. — Zavarovane istine 7.753.146 gold. — kr. — Premij 159.993 gold. 06 kr. — Rezervne zaloge je 8.429 gold. 77 kr. — Plačanih in še neplačanih škod s troški za 1875. leto vred 172.157 gold. 10 kr. — Izgube je bilo 1875. leta 12.820 gold. 30 kr.

V prvih 7 letih od svojega začetka je banka „Slavija“ povrnila 2.167.774 gold. 42 kr. škod. — Rezervnih in poroštenih zalóg je 2.749.918 gold. 92 kr.; niso pa semkaj vštete v požarnem oddelku z menjicami ali drugače po pravih zagotovljene premije, ki jih je 1.163.426 gold. 59 kr. — Premoženja je banka konci lanskega leta imela, kakor tu priloženi na drobno izdelani izkaz uči, 2.234.245 gold. 70 kr. brez onih 449.898 gold. 69 kr., za katere ima banka družabnike in razne postavljence terjati, in brez tistih 101.109 gold. 15 kr., ki se še na poštna povzeta in poštne nakaznice vplačati imajo. — Do 31. decembra 1875 je banka 58 posojevalnim blagajnicam v zajem dala in pri njih naložila 701.497 gold. 92 kr.

Občni pregled računskih izpiskov o izgubi

in dobičku 1875. leta,

sestavljen po na drobno izdelanih računskih izpiskih o izgubi in dobičku posameznih oddelkov banke „Slavije.“

(I., II., III. oddelek: Zavarovanje življenja. — IV. oddelek: Zavarovanje za ogenj. — V. oddelek: Zavarovanje za točo.)

Dati. Imeti.

	gold.	kr.	gold.	kr.		gold.	kr.	gold.	kr.
Prenesene rezervne in druge zaloge 1874. l.:					Prenesene rezervne in druge zaloge 1874. leta:				
Rezervna zaloga pozavarovalnih premij II. in IV. oddelka	383.037	29			Premijska rezervna zaloga I—V. oddelka	2.799.131	34		
Zapadle neplačane premije I—II. oddelka	34.261	81			Izredna rezervna zaloga IV. oddelka	7.091	03		
Rezervna zaloga za povračila pozavarovanj od ne še poplačanih škod IV. oddelka	10.028	84			Poroštevna zaloga I—II., IV—V. oddelka	83.212	45		
Terjatve iz III. oddelka	2.644	20	429.972	14	Zapadle neplačane pozavarovanjske prem. II. odd. V. oddelka	1.631	87		
Uničene premije in vloge I—V. oddelka			350.901	36	Rezervna zaloga ne še poplačanih škod II., IV. in V. oddelka	48.679	67	2.939.746	36
Uničene postranske pristojbine I—V. oddelka			6.588	30	Premije in vloge I—V. oddelka			1.955.957	51
Pozavarovanja II—V. oddelka			530.546	84	Postranske pristojbine I—V. oddelka			51.026	91
Za nazaj kupljene police banke „Slavije“ v I—II. oddelku			4.353	11	Ristorni II., IV—V. oddelka			121.034	87
Škode: povrnene v I—V. oddelku	592.778	74			Pozavarovatelji so povrnil:				
Preiskovalni troški IV. in V. oddelka	17.484	91			na plačane škode IV. in V. oddelka	125.707	69		
Rezervna zaloga ne še povrnjenih škod II—V. oddelka	72.832	63	683.096	28	na preiskovalne troške IV. in V. oddelka	4.746	27		
Upravni troški: Plače, doneski k stanovninu, deleži od dohodkov, nagrade, inserati, poštnina, popotni troški, kolektivina, najemščina, nagrade zdravnikom, provizije, nagrade preglednikom, dohodninski davek od uradnikov i. t. d. v I—V. oddelku			166.106	93	na ne še poplačane škode IV. oddelka	17.806	68	148.260	64
Odpisani ustanovni in ustrojevalni troški, tiskovine, knjižnica, inventar, statistika, nahišne table zastopnikom, kurzne diferencije ter dvomne in nedosežne terjatve I—V. oddelka			133.695	75	Obrestni dobiček v I—IV. oddelku			122.551	11
Rezervne in druge zaloge:					Razni dohodki od upravnih pristojbin, zapadlih zadatij, sodnijskih troškov, pri nadavku (ažiji) in kurzu i. t. d. v I—II. oddelku			35.233	99
Premijska rezervna zaloga za obstoječe nevarščine I—IV. oddelka	3.425.060	21			Zapadle neplačane premije I—II. oddelka			39.302	19
Izredna rezervna zaloga III. in IV. oddelka	154.609	56			Rezervna zaloga pozavarovanjskih premij v II. in IV. oddelku			565.768	70
Poroštevna zaloga I—V. oddelka	83.885	61			Izguba v V. oddelku			12.820	30
Zapadle neplačane pozavarovanjske premije II. odd. Donesek k penzijski zalogi za 1875. leta iz I—IV. oddelka	1.840	92							
Donesek k penzijski zalogi za 1875. leta iz I—IV. oddelka	1.510	94							
Dobiček od 1875. leta v I—II. in IV. oddelku	19.531	63	3.686.438	87					
			5.991.702	58				5.991.702	58

To se je z računskimi izpiski primerjalo ter našlo, da se z njimi popolnem strinja.

Pregledniki računov:

M. Pokorný l. r.

Ant. Ševčík l. r.

Jos. Pössner l. r.

Ant. Mlezoch l. r.,
glav. knjigovodja.

Občna bilancija 31. decembra 1875. leta,

Dati. sestavljena na podlagi posameznih bilancij vseh oddelkov banke „Slavije.“ Imeti.

	gold.	kr.	gold.	kr.		gold.	kr.	gold.	kr.
Poroštvo ustanovnikov V. oddelka			9.021	25	Ustanovna zaloga V. oddelka			11.500	—
Gotovina osrednje blagajnice v I—V. oddelku	100.335	60			Terjatve:				
Gotovina naložena pri 58 posejilnih blagajnicah na Českem in Moravskem iz I—V. oddelka	701.497	92			glavnih zastopov v IV. in V. oddelku	453	88		
Vrednostni papirji, posojila in zajmi:					pozavarovalnic v II., IV. in V. oddelku	161.348	37		
Razni vrednostni papirji po kurzu od 31/12 1875 I—V. oddelek	195.992	37			različnih v I—V. oddelku	122.181	53		
Eskomptovane menjice III. in IV. oddelka	78.396	54			različnih v IV. oddelku za naprej plačane premije zastopnikov iz področja ravnateljstva v V. oddelku	6.363	40		
Hipotekarno zavarovane menjice III. oddelka	42.840	—			deželne hipotekne banke v Pragi, posojilo na hišo p. št. 978—II	3.669	48		
Posojilo na nepremične zastave III. oddelka	149.817	87			Založnine uradnikov in zastopnikov v I—IV. oddelku	40.000	—	334.016	66
„ 1. upnemu društvu	107.939	75			Zadatja (are) na odložena zavarovanjska oglašila I—III. oddelka			827	31
„ 2. „ na police banke „Slavije“ I—II. oddelka III.	498.964	21			Vloge družabnikov 2. upnega društva			309	15
Založnina za najemščino glav. zastopa v Brnu	6.548	04			Rezervne in druge zaloge za 1876. leto:			923	47
Hiša št. 978—II.	20.481	22			Premijska rezervna zaloga I—II. in IV. oddelka v gotovini	784.087	60		
Premoženje penzijske zaloge uradnikov banke „Slavije“	645	75			Rezervna zaloga od vlog III. oddelka z dobičkom in obrestimi vred	1.622.053	61		
Inventar: Pohištvo, tiskovine, knjižnica, nahišne table zastopnikom, mape, statistika, gasilne brizgalnice, papir i. t. d. I—V. oddelka	304.766	40			Rezervna zaloga upravnih pristojbin III. oddelka	20.000	—		
Ustanovni in ustrojevalni troški I—V. oddelka			76.578	08	Izredna rezervna zaloga IV. oddelka	10.101	97		
Terjatve: Pri glavnih zastopih in njihovih podružnih zastopih banke „Slavije“ I—V. oddelka			101.099	25	Zapadle neplačane pozavarovanjske premije II. odd.	1.840	92		
pri zastopih ravnateljstva I—V. oddelka	309.165	05			Poroštevna zaloga I—V. oddelka	92.458	85		
pri zastopih ravnateljstva I—V. oddelka	58.125	59			Rezervna zaloga ne še poplačanih škod II., IV. in V. oddelka	72.832	63		
poštna povzjetja I—III. oddelka	29.921	49			Donesek k penzijski zalogi za 1875. l. iz I—II. in IV. oddelka	1.510	94		
pri pozavarovalnicah I—V. oddelka	51.338	74			Penzijska zaloga vseh oddelkov do 1875. l.	26.509	09		
pri raznih v I—V. oddelku	102.456	97	551.007	84	Dobiček I—II. oddelka od 1869. do 1875 l.	134.647	38		
Zapadle neplačane premije I—II. oddelka			39.302	19	Rezervna zaloga od dobička v IV. oddelku od 1871 do 1875. leta	58.549	48	2.824.592	47
Rezervna zaloga pozavarovanjskih premij II. in IV. oddelka v gotovini			130.287	77					
Rezervna zaloga povrnjenih škod od pozavarovateljev na ne še poplačane škode IV. oddelka			17.806	68					
Izguba v 1875. letu v V. oddelku			12.820	30					
			3.172.169	06				3.172.169	06

To se je s posameznimi bilancijami primerjalo ter našlo, da se z njimi popolnem strinja.

Pregledniki računov:

M. Pokorný l. r.

Ant. Ševčík l. r.

Jos. Pössner l. r.

Ant. Mlezoch l. r.,
glav. knjigovodja.

dné 31. decembra 1875. l.

[illegible]

Šte- vilo	P r e d m e t	Odde- lek	Nominalna vrednost	Kurz		Vrednost po kursu 31. decembra 1875	Vkupej	
	Prenesek . . .						895.490	29
	C. Različno premoženje:							
	Eskomptovane menjice	III.				56.696	44	
	Hipotekarno zavarovane menjice	IV.				21.700	10	
	Posojila na nepremične zastave	III.				42.840	—	
	1. upnemu društvu	"				149.817	87	
	2.	"				107.939	75	
	na police banke „Slavijs“	I—II.				498.964	21	
	Založnina za najemščino glav. zastopa v Brnu	III.				6.548	04	
	Hiša p. šte. 978—II.	I—II.				20.481	22	
	Penzijska zaloga za uradnike banke „Slavijs“	I—III.				645	75	
	Gotovine dné 31. decembra 1875. l. v blagajnici	I—V.				304.766	40	
	1875. " " "	I—III.				28.020	03	
	1875. " " "	IV.				99.419	58	
	1875. " " "	V.				488	89	
	Vkupej . .					427	13	1,338.755 41
								2,234.245 70

To se je z bilancijami primerjalo ter našlo, da se z njimi na tanko strinja.

Pregledniki računov:

M. Pokorný l. r.

Ant. Ševčík l. r.

Josip Pössner l. r.

Ant. Mlczech l. r.,
glav. knjigovodje.

I z j a v a.

Na podlagi tega izkaza premoženja vzajemno zavarovalne banke „Slavijs“ od dné 31. decembra 1875. l. smo primerjaje ga z izkazom onega premoženja, ki ga je 12. maja 1876. l. imela, vsako posamezno točko na tanko pregledali in preiskali ter vse v redu našli, tako, da lahko pričamo, da se premoženje banke z izkazi blagajnice popolnem vjema.

V Pragi, dné 14. maja 1876.

Za pregledovalni odbor III. oddelka:

Stanislav Čapek, predsednik pregledovalnega odbora in občinski predstojnik v Smolnici. — **Franc Vrtel**, občinski predstojnik v Lobodici na Moravskem. — **V. Martinovský**, graščak v Vsestudí. — **Jos. Svel. Wurm**, glavni zastopnik banke „Slavijs“ v Brnu. — **Rudolf Wunsch**, okrajni tajnik na Smihovem. — **V. Vodička**, graščak v Hořinu. — **Vojtěch Šalamoun**, občinski predstojnik v Třeboninu.

Za pregledovalni odbor I—II. oddelka:

Anton de Giorgi, meščan v Poděbradích. — **Pavel Jehlička**, c. k. šolski nadzornik v Polzni. — **Josip J. Kořan**, pisatelj v Pragi. — Dr. **Ivan Zavadil**, odvetnik v Pragi.

Za pregledovalni odbor IV. oddelka:

Prokop Dušek, župan v Mladí-Vožici. — **Ferdinand Perner**, tovarnar v Labski Tinici.

Opraviľni svét:

Ivan grof Harrach,
predsednik.

Karel Židlický,
podpredsednik.

A. Cifka, **Karel Frič**, **JUDr. Ivan Jerábek**, **A. Güttling**, **K. P. Kheil mlajši**, **JUDr. Josip Milde**, **Teodor Mourek**, **Vačlav Nekvasil**, **Rudolf Novák**, **J. Pitlík**.

Ravnateljstvo:

JUDr. Josip Milde.

JUDr. Ivan Jerábek.

K. P. Kheil mlajši.

Franc Novák.
glavni tajnik.